

KÖSZÖNTŐ

Az erdőnek sokoldalúan hasznos szerepét úgy kell betöltenie, hogy ne terhététele legyen a népgazdaságnak, hanem hozzájáruljon az egyensúlyához és stabilitásához. A világgazdasági, de a hazai helyzet is megköveteli, hogy megfeleljünk a feszített gazdasági követelményeknek. Egyszerre kell tehát kielégítenünk a tartamossági és közösségi követelményeket, miközben gondoskodni kell megfelelő ütemű technikai fejlődésünkről is, mert a lemaradást később nehéz vagy alig lehetséges behozni. Súlyosbitja a feladatot, hogy a mi termelési ciklusunk erdőterületünk nagyobb részén 80—120 év és e tekintetben egyedülállóak vagyunk a népgazdaság ágazatai között.

Nem vitatható az a hatalmas fejlődés, amelyet a felszabadulás óta elértünk. Nőtt az erdőterületünk, nőtt az élőfakészletünk, az utóbbi időben sok közgazdasági kérdést rendeztünk és technikai elmaradottságunk is csökkent. Persze, maradtak még megoldatlan feladataink és újak is támadtak.

Ezek megoldása érdekében újból és újból át kell vizsgálni a megtett utat, ki kell értékelni tapasztalatainkat, hogy minden követelménynek eleget tudjunk tenni. A szocialista társadalom jövőjét nem áldozhatjuk fel pillanatnyi előnyökért, viszont mindent meg kell tenni azért is, hogy jobb módszerekkel, az eddig fel nem tárt lehetőségek kihasználásával eredményesebb gazdálkodást folytassunk.

Ha a megtett út vizsgálata azt mutatja, hogy valahol valamit ki kell javítani, akkor ezt tegyük meg minél előbb. A mi társadalmunkban a jó ügy érdekében elkövetett hibákat csak akkor ítéljük el súlyosan, ha nincs erő az önkritikus értékeléshez, ha tévesen értelmezett nosztalgiába menekülünk, ha a mundér vélt becsületét védelmezzük. Az egyén és az ágazat életében is lehetnek a nagy tettek mellett hibák is. A hibák takargatásával a tettek értéke nem növekszik, a hibák kijavításának elodázása viszont kockára teszi a nagy tettek eredményét. Sok a tennivalónk és ezeket hosszú lenne felsorolni. Egy azonban bizonyos: Nem várhatunk csodákra és arra, hogy problémáinkat más oldja meg helyettünk. Mindenki, munkástól a felső vezetőkig, a saját munkahelyén, a saját hatáskörében tud valamit tenni. Ha ezt mindenki megteszi, akkor nagy lépéssel fogunk előrehaladni az új esztendőben.

És még valamit. Könnyebb és eredményesebb lesz a munkánk, ha gondolatainkat megosztjuk, gondolatainkat kicseréljük, egymást segítve és támogatva rakunk új évgyűrűt a magyar erdőszet fájára. Ehhez kíván egyesületünk segítséget adni és alkalmakat teremteni.

Kívánjuk egyesületünk minden tagjának, az erdőszet minden dolgozójának eredményes, boldog új esztendőt, és ehhez jó egészséget.

DR. HERPAY IMRE,
az OEE elnöke